

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 36. S. Eibel Abbas Fuldensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

impliciti a Confratribus suis depositi, & in Monasteria detrufi. Hi fuere Anselmus Mediolanensis & Wulfoldus Cremonensis, ambo Bernardi Subditi, & Theodulfus Aurelianensis, in Longobardia natus. Ludovicus Imperator, cum metueret, ne tres fratres sui adolescentes Drogo, Hugo, & Theodoricus ad simile facinus a quoquam impellerentur, rufos in Monasteria inclufit.

Sæculum IX.
A.C. 818.

§. XXXVI.

S. Eigil Abbas Fuldenfis.

Sub idem circiter tempus Ratgarus Abbas Fuldenfis depositus. Is, nobilifirpe in Germania natus, Baugulpho S. Sturmii Successori anno octingentefimo fecundo in Regimine Abbatiali fufceptus, Monasterium mire ornavit & literas coluit. Sed cum afpera conversatione Fratribus inuifum fe reddidiffet, jam anno octingentefimo undecimo Carolum Magnum adierunt, & oblato Libello fupplici articulos plures contra Abbatem fuum detulerunt. Inter alia querebantur; ipfum dies Feftos abrogare, ut eo magis labor manuum augeretur, nulla commiferatione in fenes & infirmos tangi, condere ædificia fuperflua, hofpitem curam negligere, & in fufcipiendis Novitiis, priusquam mores eorum probarentur, nimis efle facilem. Carolus

Abbas Eigil.
to. 5. Act. p.
227. ibid.
p. 260.

Sæculum IX. Carolus Magnus Imperator causam hanc
A. C. 818. discutiendam commisit Riculfo Archie-
 piscopo Moguntino & tribus aliis Epis-
 copis, qui has turbas ad tempus breve
 composuerunt. Sed iterum excitata est
 tempestas domestica regnante Ludovi-
 co, qui Monachos ex Occidente (id est
 ex Gallia) illo misit. Hi Ratgaro Abba-
 te anno octingentesimo decimo septimo
 deposito tranquillitatem in illud Mona-
 sterium reduxerunt.

Tunc ergo Monachi, impetrata ab
 Imperatore alium Abbatem eligendi li-
 centia, unanimi consensu Eigilum, Se-
 nem venerabilem, S. Sturmii Discipulum,
 cujus etiam vitam scripsit, elegerunt.
 Eum in Norico natum parentes, S. Stur-
 mium affinitate sanguinis contingentes,
 adhuc adolescentulum eidem tradide-
 rant, in illius Monasterii schola institu-
 dum. Itaque reluctanter atque sen-
 ctutem & infirmam valetudinem obji-
 cientem, ad Imperatorem deducunt;
 quo electionem approbante, Heistulfus
 Riculfi in Sede Moguntina Successor ei-
 dem Benedictionem Abbatum contulit.
 Id actum anno octingentesimo decimo
 octavo. Eigili Regimen lenissimum
 fuit, nihil enim sine consilio fratrum fa-
 ciendum suscipiebat. In Natali Domi-
 ni suis manibus ad mensam accumben-
 tibus serviebat, ut exemplum humilita-
 tis

tis præberet. Imo ab Imperatore obtinuit, ut Ratgarus ipsius Antecessor ab exilio revocaretur, & tandem postquam Monasterium, quod pacificaverat, rexisset annis quatuor, anno octingentesimo vigesimo secundo in Domino obdormivit.

Sæculum IX.
A. C. 819.

Anno octingentesimo decimo nono ineunte Ludovicus Imperator in Comitibus Aquisgrani celebratis Legi Salicæ aliquot Articulos addidit. Qui ad Religionem spectant, sunt sequentes. Cæcis in Ecclesiæ patrata mortis poenaniatur, nisi quis moderamen inculpatae tutelæ probet; quod si ita sit, pecunia ex pacto danda in Ecclesiæ ærarium conferatur, præter mulctam principi pendendam. Si sanguis Clerici in Ecclesia effusus fuerit, mulcta augeatur in triplum, quam si reus solvere nequeat, Ecclesiæ Servus fiat. Qui virum poenitentiam publicam agentem interfecerit, mulctam Regi pendat in triplum, præter pecuniam propinquis pactam. Qui capillos pueri raserit, aut puellam invitis parentibus velaverit, mulctam in triplum solvat, & parvulus suam retineat libertatem. In alio hujus anni Capitulari Mandatariis & Procuratoribus in Provincias missis præcipitur, ut curent Ecclesias reparari, Decimas solvi, atque

Eginh. ann.
astronom. to.
1. cap. p. 597.
c. 1.

c. 2.

c. 5.

c. 21.

Cap. 6. n. 4.
9. 10.

Sæculum IX. atque Episcopos electos sine dilatione
A. C. 819. consecrari.

§. XXXVII.

S. Theodori Studitæ ærumnæ.

vit. n. 87. In Oriente Iconoclastæ persecutioni finem non faciebant. S. Theodori Studitæ in Arce Metopenfi detenti fama multos hospites attraxit, qui iter facientes ad eum divertebant. Nec eos arcebant Custodes, tum S. Viri reverentia, tum muneribus, quæ accipiebant, deliniti. Quidam ex Asia Clericus, qui, etsi esset Iconoclasta, viri virtutem maximi faciebat, cum ei fuisset collocutus, non modo errorem dedoctus est, sed etiam usque adeo veritatis amore incensus, ut alios quoque convertendi desiderio flagraret. Domum reversus quemdam Clericum, amicum suum, in suam pertraxit sententiam. Itaque ambo statuunt non amplius communicare cum Episcopo suo, quod ad Hæreticorum partes transisset. Episcopus rem defert ad Imperatorem & Orientis Præfectum, qui illico suorum aliquem ire, & Theodoro quinquaginta plagas flagello infligere iussit. *n. 88.* Qui missus fuerat, nolens hujus sævitæ minister esse, ad pedes S. Senis prostratus veniam inter lacrymas rogavit. Alius vero, cui nomen Anastasius, ad Imperatorem currit,